(N°. 43.) (A°. 1830.)

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 31sten MEI.

Algemeene Secretarij.

Paramaribo den 30 Mei 1830.

Alzoo de navolgende personen, zich bij rekesten aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen hebben geadresseerd, met verzoek om *brieven van Manumissie* voor de na te meldene Slaven, te weten:

JACOB JUDA POLAK, voor den hem in eigendom aankomende Mustice Jongen genaamd *CHARLES*.

ALBERT MELCHERTS voor de Slavin *AMIMBA*, weleer aangekomen hebbende F. BEUDEKER.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, alvorens op die verzoeken te disponeren, op te roepen, al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Paramaribo den 30 Mei 1830.

Alzoo de navolgende personen, zich bij rekesten aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen hebben geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogden over de hierna te meldene Slaven; te weten:

APOLLO van AUGUSTINUS, over de Negerin *MADELIJNTJE*, aankomende den Boedel van nu wijlen CECILIA JACOBA van MENTUA.

ARON ISAAC SAMUELS, over den Mulatten Jongen *CRISJE* of *CHRISTIAN*, aankomende M. A. ROUX.

WILLIAM CHRISTOFFEL OSSÉ, over de Negerin *LENA*, aankomende WILHELMINA CORNELIA PATER

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, alvorens op die verzoeken te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben; zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

GENT den 19den Februarij.

Het *Journal de Gand* verzekert dat al de geschillen, welke tusschen de nieuwe Bisschoppen en de Regering, betrekkelijk het *Placet*, gerezen zijn, uit den weg zijn geruimd, en dat binnen kort het Jubilé insgelijks in het bisdom van Gent zal worden afgekondigd.

BRUSSEL den 20sten Februarij.

De bloedverwanten der onderscheidene gevangenen, wegens de zaak der nationale inschrijving, zijn bij hen toegelaten geworden, doch na dat zij op nieuw en verschillende maal verhoord zijn geworden, zijn zij weder buiten toegang gesteld en worden ten strengste bewaakt.

Z. M. heeft voor de stad Fontaine l'Evéque goedgekeurd een reglement, ter daarstelling van eene kas, strekkende om aan de gepensioneerden van den staat voorschotten te doen.

Z. M. heeft insgelijks zijne goedkeurig gehecht aan de reglementen ter oprigting van maatschappijen van moederlijke liefdadigheid te Bergen in Henegouwen en te Doornik.

DUITSCHLAND.

HAMBURG den 17den Februarij.

Uit Straalsund werd kortelings medegedeeld, dat de bewoners van het dorp Prerow, op het Pruissische schier-eiland Dars, aan de Pommersche kust, den 8sten dezer een vaartuig te midden van het ijs zagen vast zitten, hetwelk noodseinen deed, en dat 5 jonge matrozen van Prerow zich over het ijs naar dat vaartuig waagden en hetzelve ook gelukkig bereikten, met oogmerk die ongelukkigen te redden. Den volgenden morgen zag men van Prerow niets meer van het vaartuig, en was men, niet zonder reden, ongerust over het lot van hetzelve en over dat van de 5 matrozen, welke, voor zoo verre men had kunnen zien, het vaartuig weder hadden verlaten. Thans heeft men een brief van een der matrozen uit Nijborg, op het eiland Funen, ontvangen, waarin hij meldt, dat toen zij den 8sten dezer het koopvaardij-vaartuig weder hadden verlaten, dewijl zij den kapitein geene hulp konden aanbrengen, zij eenigen tijd over de ijsschollen hadden rondgedwaald, in de hoop weder hier of daar aan land te komen; doch bemerkende, dat het ijs van land afdreef, hadden drie hunner besloten weder naar het schip te keeren, hetwelk zij dan ook andermaal bereikten. Door den westen wind waren de ijsschollen, waarmede de zee overdekt was, van elkander gedreven, en het schip was gelukkiglijk te Nijborg binnengeloopen. De andere twee matrozen, welke zich niet hadden laten bewegen om naar het schip terug te keeren, hadden hunnen weg over het ijs naar land voortgezet; waarschijnlijk zijn zij door de ijsschollen zeewaarts gedreven en ongelukkig omgekomen.

Ten gevolge der besluiten, genomen op eene alhier gehoudene vergadering der stemgeregtigde burgers, waarin over verscheide voorgestelde veranderingen in het tol-wezen werd beraadslaagd, zijn in de INKOMENDE REGTEN van goederen, die uit zee komen, en welke slechts 1½ ten honderd bedroegen, nog OM TWEE DERDE VERMINDERD, en dus op ½ ten honderd gebragt. Eveneens was de tol op alle fruiten uit de zuidelijke landen tot op een derde van deszelfs vorig bedrag verminderd, zullende deze bepaling reeds met het einde van April dezes jaars in werking komen. De invoer van ruw zink en van ongesponnen wol en katoen is geheel vrijgesteld geworden. Eerstgemelde tol had gedurende de laatste vijf jaren door elkander gerekend 772,198 mark *(omstreeks f 676,000)* opgebragt, en de aanmerkelijke vermindering van inkomsten, welke de stad nu zoude lijden, moest dus op eene andere wijze vergoed worden. Te dien einde hadden de burgers onder anderen het voorstel der Regering goedgekeurd, om verscheidene stedelijke belastingen, zoo als den accijns op het geslagt en het gemaal, te verhoogen; en voorts een gedeelte der som, die tot vernietiging der staatsschuld bestemd was, tot in 1836, ter bestrijding van gewone uitgaven aangewezen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 9den Februarij.

Voor eenigen tijd is gezegd geworden, dat het gouvernement aan *Richard Lander*, den bediende en reisgenoot van wijlen Kapitein *Clapperton*, de taak heeft opgedragen, om de nasporingen van dezen laatsten in de binnendeelen van Afrika voort te zetten. Thans heeft hij zelf van deze benoeming kennis gegeven bij een berigt, waaruit blijkt, dat hij op de reis door niemand verzeld zal worden dan door zijnen broeder *John Lander*, die hem in het opstellen eener beschrijving van zijnen vorigen togt behulpzaam geweest is. Men ziet daaruit verder, dat het doel der nieuwe reize zijn zal, den loop der groote Afrikaansche binnen-rivier van Fundah naar den kant van Benin te volgen, ten einde zich te verzekeren of derzelver wateren zich inderdaad, gelijk alles schijnt aan te duiden, in het diepst der bogt van Guinee ontlasten.

Men heeft tijdingen uit van Diemens-Land tot 13 September. De toestand dier kolonie werd steeds bloeijender. Inzonderheid levert zij zooveel koren, dat zij de oostkust van Nieuw-Holland daarmede ruim voorziet. Andere benoodigdheden, aardappelen, boter, thee, timmerhout en metselsteenen, zendt zij naar de westkust, alvorens de nieuwe vestiging aan den Zwanen-rivier deze ondersteuning behoeft. Soortgelijke bezendingen geschieden ook uit de andere koloniën; van Sidney werden twee dus geladen schepen, op hunne rondvaart naar de Zwanen-rivier, te Hobart-Town verwacht.

Met dezelfde tijdingen wordt het volgende berigt geschreven, door den agent van Lloyds te Hobart-town, wegens het afloopen van een schip door verbannen misdadigers:

„ Ongeveer vier weken geleden, ging de *Cypris*, eene koloniale gouvernements-brik met gevangen en proviand nevens andere benoodigdheden voor zes maanden, van hier naar de straf-kolonie in Macquarrie-harbour onder zeil; als gewoonlijk verzelde eene militaire wacht, onder bevel van eenen luitenant, het schip, dat in de straat van Entrecasteaux, nabij Research-baai, door kalmte overvallen werd. In een oogenblik van onbedachtzaamheid begaf de luitenant, de stuurman en twee of drie van het volk zich in de boot om te visschen. Gedurende dien tijd ging de kapitein, al het overige volk en de soldaten (behalve twee soldaten die den post op dek hadden) naar beneden om thee te drinken, ligtzinniglijk, naar men zegt, negen of tien veroordeelden op het dek latende, allen aan de beenen geboeid, doch zoodanig dat zij gaan konden. Op een gegeven sein werden deze wanhopige lieden versterkt door al hunne aan boord zijnde makkers; sommigen sloegen de schildwachten neder en overweldigden hen, terwijl anderen naar de luiken vlogen en al wat beneden was opsloten. Zoo verre geslaagd, dreigden de roovers en begonnen zelfs werkelijk allen, die beneden waren, met brandend pik en teer te verstikken, om hen te dwingen zich over te geven. Dit had de uitwerking welke zij wenschten, en omtrent tien minuten na het begin van den aanval, juichten de ballingen. Het schip is ons! Hierna liet men het volk, bij drie of vier te gelijk, naar boven komen, plaatste hen in eene boot en zette hen in Research-baai aan wal. Omstreeks den tijd toen allen aan wal gebragt waren, of misschien vroeger, kwam de officier van de wacht met zijn vischgezelschap aan boord te rug; ook zij werden gemakkelijk overmeesterd en nevens de overigen aan land gezet. Op deze wijs werden omtrent 40 menschen, van welke slechts weinigen vrouwen of kinderen waren, door ongeveer 19 ballingen overmand; de overige (omtrent 12 in getal) bleven lijdelijk en weigerden stellig gemeene zaak met de roovers te maken; derhalve zette men hen, nevens de matrozen, soldaten, enz., aan wal. Noch kleederen noch leeftogt, meer dan voor twee dagen toereikend was, werden hun aan wal medegegeven, en weldra begon het lijden der ongelukkigen, nadat zij hun wel voorzien schip, met gunstigen wind, zoo men onderstelde naar Zuid-Amerika hadden zien onder zeil gaan. Alle pogingen, om zich uit hunnen verlaten toestand te redden, mislukt zijnde, door koude en honger tot wanhoop gebragt en hun leven alleen door het slagten en verslinden van eenige honden gerekt hebbende, bedacht eindelijk een der matrozen, zekere *Morgan*, een gevangene met verlof-biljet, om eene kleine boot of korakel te bouwen, uit rijs en teenen ter dikte van een mans duim of vinger zaam gevlochten; dit vlechtwerk werd aan elkander gehouden door de touwen van twee hangmatten, welke men aan wal gezonden had, en door eenig pakgaren. Vervolgens werd het in de gedaante van eene boot gerekt, de hangmatten er buiten om gehecht en met eenig smeer en pijpaarde, welke men daartoe had opgegaard, bestreken. Twee lapjes zeildoek moesten de plaats van dolpennen voor de riemen of pagaaijen bekleeden, en op dit brooze vaartuig stak *Morgan*, die het gemaakt had, nevens *Popjay* eenen anderen balling met verlof-biljet, den wijden en hollen oceaan in, op hoop van eenig schip te ontmoeten of eenig bewoond gedeelte van het eiland te bereiken. Na twintig mijlen ver geroeid en gezworven te hebben, terwijl in het laatste gedeelte van den tijd een der twee aanhoudend hoozen moest, bereikten zij het Patrijzen-eiland, waar gelukkiglijk de *Orelia*, kapt. *Hudson*, die naar de Zwanen-rivier bestemd was, voor anker lag,

Kapt. *Hudson* zond oogenblikkelijk eene boot naar de naaste gouvernements-vestiging, van waar men terstond hulp verschafte aan de arme lijders, die tot het uiterste gebragt waren, en door eenen dag of twee langer verwijl waarschijnlijk tot de noodwendigheid gebragt geworden zouden zijn, om over elkanders leven het lot te werpen. Natuurlijk werd vervolgens uit onze stad, zoo snel mogelijk, een schip afgezonden, om hen herwaarts te halen. Ik zag hen aan land brengen, en inderdaad leverden zij het beklagelijkste schouwspel, dat men zien kon. Ik heb ook het hier boven beschreven bootje gezien, en denk dat niemand wagen zou, met hetzelve de Theems over te steken, of het moest zijn om dreigend levensgevaar te ontgaan. Hetzelve verdient bijzondere oplettendheid, daar het bewijst, door welke eenvoudige middelen men menschen en goederen op zee soms redden kan, wanneer het slechts niet aan moed en tegenwoordigheid van geest ontbreekt. *Morgan's* vindingrijke schranderheid en zijn *Popjay's* heldenmoed, om zich in zulk een vaartuig op zee te wagen, zijn boven allen lof verheven. Er zijn geene tijdingen van de *Cypris;* men denkt dat de roovers ontkomen en de kust van Zuid-Amerika bereiken zullen, of het moest zijn, dat zij onderling aan het muiten sloegen en elkander in dronkenschap vermoordden. Het plaatselijk gouvernement bezit hier geen schip, om hen te vervolgen, en wanneer de tijding te Sydney ontvangen wordt, zal het te laat zijn, om hun de oorlogsloep *Zebra* achter na te zenden."

Van Kaap de Goede Hoop zijn hoogst gunstige tijdingen, de oogst was zoo veel beloovend als men dezelve in geen tien jaren had gezien.

Gedurende eenen der in dezen winter zoo menigvuldige, en langs de Engelsche kusten aan de Noord-Zee natuurlijk zoo gevaarvolle Ooster-stormen, was onlangs een klein scheepje op eene bank van het graafschap Lincoln vervallen. De redding van het grootst gedeelte der manschap is te weeg gebragt, door al wat de vereenigde kracht van moed en menschenliefde, ondersteund door de voornaamste werktuigen, welke men in lateren tijd heeft uitgedacht, vermogen konden. Het schip lag te ver van den wal, dan dat men den mortier *Manby* gebruiken konde, en de reddingsboot moest bijna anderhalf uur verre zuidwaarts gehaald worden. In dezen toestand, terwijl niemand raad wist, begreep een zeeman, *Bell* geheeten dat de strengheid van het weder geen uitstel gedoogde. Met eene stoutheid die elk verstomde, sprong hij, door niemand verzeld, in zijn eigen sloep en werkte naar het wrak. Hij bereikte het, doch in den tusschen tijd was reeds een man van het volk door de koude gestorven. De kapitein liet zich met de twee overigen in de boot glijden, maar eer zij zulks doen konden, had de zee de boot bijna overstelpt en zij moest terug keeren. Eene tweede poging te wagen werd door den inmiddels nog heviger geworden storm volstrekt onmogelijk. Met angst wachtte men de reddingsboot; doch deze had door zucht om te helpen en overhaasting haar doel verijdeld, onvoorzigtelijk voortjagende had men een wiel van den wagen gebroken. Het volk bragt als toen de boot te water, en wilde door de branding roeijen, doch dit mislukte. Eindelijk kwam de boot, door vijftien paarden gesleept, ter bestemde plaats. In dien tusschen tijd had de ingevallen en gedoogd het vaartuig nader bij te komen, en den Manbijschen toestel te gebruiken. Tot twee maal had de geworpen bom een touw over het schip gevoerd, maar de schipbrenkelingen waren zoo verstijfd van koude, dat zij zich daarvan niet hadden kunnen bedienen. Toen de reddingsboot, na twee vruchtelooze reizen, waarin de zee haar telkens terug wierp, ten lange laatste het wrak bereikt had, waren de twee nog aan boord zijnde personen buiten staat het want te verlaten. Zekere visscher *Grunnel*, wiens naam insgelijks verdient bewaard te blijven, sprong hierop met levensgevaar op het schip, en slaagde om eenen man in de boot te dragen. De andere een knaap van 17 jaren, kon zich niet langer vast houden en viel in zee; snel en behendig slaat *Grunnel* met de bootshaakt naar hem, grijpt hem in de kraag, doch het evenwigt niet kunnende bewaren, stort hij zelf in de golven. Gelukkig werd hij door eenen anderen visscher gegrepen en daar hij in het doodsgevaar den knaap niet had losgelaten, werden beide opgehaald. Aan de kloekmoedige redders zijn, van wege de kunstmaatschappij, belooningen ten beloope van ruim veertig ponden uitgedeeld.

ADVERTENTIËN.

Van wege het Gemeente Bestuur, zal bij publieke inschrijving worden aanbesteed, de leverantien van 78 ps. Wane Planken, lang 20 vt. 1½ dm. dik; en 20 ps. □ Bruinhart Hout, lang 10 vt. 4 en 4 dm. dik. Liggende de conditien waarop deze leverantien zullen plaats hebben, ter Secretarij van het Bestuur voornoemd, ter *visie* van de gegadigdens, als waar ook de inschrijving-biljetten tot Dingsdag den 1 Junij e. k. des voormiddags ten 10 uren zullen worden aangenomen.

Paramaribo den 27 Mei 1830.

De President van het Gemeente Bestuur,

L. B. SLENGARDE.

Het *Kohier* van de getaxeerde huurwaarde der Huizen aan *Paramaribo*, over het dienstjaar 1830, door den Hoogen Raad in de vergadering van den 11 Mei j. l., executoir verklaard zijnde; zoo verwittigd de ondergeteekende, de ingezetenen, dat deze belasting, benevens die voor het onderhoud van Bruggen en Wegen; op de Erfpachten, en op Rijtuigen en Paarden; vóór *medio* der maand Julij e. k., ten zijnen Kantore moeten worden aangezuiverd.

Paramaribo den 27 Mei 1830.

De fungerende Ontvanger van het *Gemeente Bestuur,*

G. S. DE VEER.

TRANSPORTEN.

Den 21sten Mei 1830. CORNELIA van DAPHINE van ROCHETEAU, aan E. MEIJSTERS, van het Huis en Erf; aan de *Zwartenhovenbrugstraat,* Lª. D. Nº. 475.

Den 24sten. P. H. ARONS, *qq.*, voor Q. G. PICHOT, *nom. ux.*, aan MARIA SANCHES, van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, Lª. B. Nº. 49.

» JOHANNA MARIA ANDRESA HOFBERK en JOHANNA MARIA CHRISTINA HENKE, aan JACOB WILLIAMS, van het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, Lª. D. Nº. 412.

» G. C. B. WEISSENBRUCH, *qq.*, SIMON WALIG, aan RODOLPHE LE CHEVALIER, negotieerende op de firma van JEAN JACQUES PONCELET EN ZOON, van 5 | 32 gedeelten in de Suiker Plantagie *Waijampibo*, gelegen aan Rio *Commewijne*.

Den 27sten. JOs. BAREND LOUZADA, *qq.*, de minderjarige HARIJ MARCUS LOUZADA en H. J. AULORIUS, aan M. C. AULORIUS, van ¾ gedeelten van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, Lª. B. Nº. 57.

» G. A. VAN DER MEE, *qq. c. s.*, aan ALEXANDER MALMBERG, AZN., van de verlatene Plantagie *Nieuw Roeland*.

» MULLER, AZN., *qq.*, Wed. JB. MUNTZ, aan JACOB JAN en CAREL ISAK WILLEM MUNTZ, van den Houtgrond *Zorgen Vrij*, en het achterland *de Dankbaarheid*, met al deszelfs Slaven, Gebouwen, enz., gelegen aan het verlengde Pad van *Wanica*.

HIJPOTHEKEN.

Den 24sten Mei 1830. Wed. D. B. JACOBS, geboren SOESMAN, Eerste Hijpotheek, ten behoeve WEESMEESTEREN DEZER KOLONIE, voor diverse Minderjarigen, op de Twee Kamers, gelegen aan de *Watermolenstraat*, Lª. B. Nº. 22; en het daaraan belendende Erf, op den hoek van de *Watermolen-* en *Heerenstraten*, Nº. 65; benevens de Slavinnen: *BETJE; ANTJE; JETJE* en hare Dochter *ANNA;* en *KOKETTE.*

Idem. MULLER, AZN., *qq.*, voor JACOB JAN en CAREL ISAK WILLEM MUNTZ, Eerste Hijpotheek, ten behoeve van WEESMEESTEREN DEZER KOLONIE, op den Houtgronden *Zorgen Vrij*, en *Dankbaarheid*, benevens 37 koppen Slaven, Gebouwen, enz., gelegen aan het verlengde Pad van *Wanica.*

Paramaribo den 29 Mei 1830.

De fungerende Secretaris,

G. S. DE VEER.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 4den Junij 1830, des morgens de klokke *Negen* uren, ter Kasteleinije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS EN ERF*, staande en gelegen aan de *Heerenstraat*, bekend onder Lª. B. Nº. 67; aankomende JAN HENDRIK FRANKE.

Het *HUIS EN ERF*, staande en gelegen aan de *Oude Oranje Tuin*, Lª. B. Nº. 163; aankomende DUKE WELCH,

Paramaribo den 28 Mei 1830.

Aangebragt per Kapt. H. K. RUIJL en te *Koop* bij J. A. MEINAHLERS, alle soorten Spijkers en andere IJzerwaren; Verfwaren, Lijn-Olie en verdere Plantagie Behoeften, alsmede eenige vaten zware Poolsche HAVER.

Paramaribo den 30 Mei 1830.

De ondergeteekende van voornemens zijnde, om met den *eersten* Junij e. k. de *Affaire* onder de *Firma* van REENS & BOON gecanteerd hebbende, alleen in hetzelfde huis te continueren; verzoekt zijne vorige Begunstigers bij dezen om hem andermaal voor het vervolg met hunne gunst te willen vereëren; kunnende zij zich van eene *prompte* en *civiele* bediening overtuigd houden.

Paramaribo den 27 Mei 1830.

J. L. REENS.

De Ondergeteekende *Executeur Testamentair* van den Boedel nu wijlen den Heer JOHAN OEHLERS, verzoekt vriendelijk alle de geenen, welke eenige vordering vermeenen te hebben van den Boedel voormeld, daarvan rekening in *Blanco* in te leveren, zoo spoedig mogelijk, en die aan denzelven verschuldigd mogten zijn, onverwijld betaling te doen.

Paramaribo den 27 Mei 1830.

MATTHs. OEHLERS.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *de Drie Gebroeders*, Kapt. H. K. RUIJL, van *Amsterdam;* Passagier: de minderjarige *Andries Relotius.*

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de *ERVEN* J. BRINK.